

สมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

The Royal Photographic Society of Thailand under the Royal Patronage of H.M. The King

สมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ > RPST-Digital School > Digital Classroom แอบดูมือโปรฯ (ตอนที่ 2)	User Name <input type="text"/> ☒ Remember Me? Password <input type="password"/> <input type="button" value="Log in"/>
Register FAQ กระทู้เก่า Members List Calendar Today's Posts Search ▾	

Page 2 of 4 < 1 2 3 4 >

Thread Tools ▾ Search this Thread ▾

11-11-2004, 10:11

#16

[go_med](#)

Senior Member

Join Date: Sep 2004
 Location: กรุงเทพฯ
 Posts: 789

คุณJohn บอกกับผมว่าเขาเป็นนักผลญภัยคนหนึ่ง
 ที่ๆคนอื่นเขาไปกัน คุณJohn เขาจะไม่ชอบไป

วันนั้นผมวางแผนว่าจะไปหาถ่ายรูปคนปีนต้นตาลกัน
 แต่ก็มีปัญหาเรื่องการหาข้อมูลว่าเขาปีนกันอยู่แถวไหนกัน
 หลังจากทีสอบถามจากร้านค้าแถวๆข้างทาง
 แล้วก็พบว่า ลุงคนที่เคยปีนต้นตาลที่อยู่ใกล้ที่สุด
 ตอนนี้เขาเลิกปีนกันไปแล้ว
 ส่วนที่อื่นๆที่เขาปีนอยู่ ก็ต้องไปดูกันแต่เช้า

ซึ่งเมื่อผมรู้อย่างนั้นแล้ว ผมก็เริ่มมาคำนวณ
 บวกลบคูณหาร เรื่องแสงและเวลา
 และผมก็บอกกับคุณจอร์นว่าเราจะลองเปลี่ยนแผนดีกว่า
 เพราะถ้าจะขับรถไปตามหาคนปีนต้นตาลแล้ว
 อาจจะไม่ไหวก็ได้

ดังนั้นผมกับคุณJohn ก็เลยขับรถย้อนกลับ
 เพื่อจะไปหา ทุงนาโง้งๆ สีเขียวๆถ่ายรูปกัน
 ซึ่งผมก็พยายามมองหาถนนเล็กๆที่มุ่งหน้าสู่ตำบลเล็กๆ
 เพราะว่าถ้าขึ้นขับตามถนนใหญ่
 ก็คงจะได้แต่วิวที่ติดสายไฟฟ้าเป็นแน

ผมถามคุณJohn ว่า จะเลี้ยวถนนลาดยางหรือลูกรังดี
 คุณจอร์นก็บอกว่า เอาจูกรังก็แล้วกัน
 ประมาณว่าเพื่อฟลุ๊คได้วิวธรรมชาติแบบดิบๆ
 ผมก็ขับเข้าซอกเล็กซอกน้อยไปเรื่อยๆครับ
 ในช่วงแรกๆ ก็ยังไม่ค่อยจะได้เรื่องเท่าไร

วิวมันไม่สวยอย่างที่คิดครับ

แถมพอเจอเกษตรกรคนหนึ่งกำลังตัดหญ้าอยู่ในสวน
ผมกับคุณจอร์น ก็กะว่า หาชาวนาถ่ายรูปไม่ได้
ไปถ่ายคนตัดหญ้าก็แล้วกัน

จากนั้นผมกับคุณJohn ก็ตรงปรีเข้าไปหา
ชาวสวนที่กำลังตัดหญ้า ที่เห็นกันอยู่ไวๆ
แต่รู้สึกว่าคุณเขาเห็นผมกับคุณจอร์น..
เขาเดินหันหลัง จำอ้าว..หายลับไปกับตา..
ไม่รู้กลัวอะไรกัน.. 😊🙄🙄

สงสัยเห็นฝรั่งกับกล้องตัวโตๆ เลยกลั๊กกล้องกระมัง.. 😊
ผมก็บอก คุณJohn ว่า ไม่เป็นไรเขาอายุกล้องครับ 🙄

เราไปหาคนหาวิวต่อข้างหน้าก็แล้วกันนะครับ.
จากนั้น ผมก็ขับไปเรื่อยๆแต่คราวนี้ก็กะว่า จะต้องไปให้ไกล
จากความเจริญให้มากกว่าเดิม

ผมขับรถมุ่งหน้าไปทางหมู่บ้านเล็กๆ
ตอนนี้ถนนยังดีอยู่ครับ แต่วิวที่เห็นก็เริ่มจะเป็นแบบชนบทๆขึ้นทุกทีๆ
ผมขับมานาน แต่ดึกก็เริ่มจะหมด วิวมันก็ยังไม่ใช่อะไรที่อยากจะได้
บอกตรงๆว่า มันหนีเสาไฟฟ้า กับสายไฟไม่พ้นครับ
อยากจะได้ทุ่งนาที่เขียวๆโล่ง
ที่จริงอยากจะได้ไปแถวสิงบุรี แต่ก็อยากจะได้ภูเขาด้วย
ดังนั้นมันก็เลยมาแถวๆจังหวัดเพชรบุรี

ตอนนั้นผมเห็นแดดอ่อนลงอ่อนลง
มันก็ยังทำให้เริ่มหงุดหงิดขึ้นมาอีก
ผมก็เกือบจะหมดความอดทนแล้วครับ...!
ไม่ใช่ว่าจะขับรถนาน แต่ผมเป็นห่วงเรื่อง
แสงแดดมันจะหมดเสียก่อน

แต่ทันใดนั้นเอง..... 😊
ผมกับจอร์นก็ไปสะดุดตา กับ สองสามีภรรยาที่กำลังปลูกข้าว
บนที่นาแปลงเล็กๆ ซึ่งก็อยู่ห่างจากถนนใหญ่
เข้าไปลึกพอสมควร...

ไม่น่าสนใจเท่าไร.... เมื่อขับรถผ่านครั้งแรก
แต่มันชวนให้นึกถึงจุดเล็กๆที่ได้เคยขับรถผ่าน
มาเมื่อครั้งก่อน
ที่มันไม่น่าจะมีอะไร..
แต่มันกลับมีอะไรต่อมิมอะไรให้ถ่ายเพียบ..

ซึ่งผมก็ใจตรงกันกับคุณJohn อีกแล้วครับ
ผมเลยตัดสินใจ กลับรถและเข้าไปขอถ่ายรูปครับ
ผมลุ้นอีกเหมือนกัน ตอนนั้นผมไม่ได้สนใจเรื่องวิวแล้วแหละครับ
สนใจแต่เพียงว่า ...
สามีภรรยาคุณนั้นเขาจะให้พวกเราถ่ายรูปกันหรือเปล่า..?
เท่านั้นเองครับ

เมื่อผมเดินเข้าไปใกล้ ผมก็เริ่มเจรจา...

สองมือพนม ยกมือไหว้ แล้วก็เริ่มบทสนทนา

ตอนแรกก็เสียวๆครับ...กลัวจะโดนด่า
 เพราะผมเห็นว่า มันเย็นแล้ว หน้าตาของ
 สามีภรรยาคุณนั้นเขาซีเรียสในการทำงานกันมาก
 ผมจะไปกะกะกวนใจเขาหรือเปล่านั้นไม่รู้
 แต่ในทางตรงกันข้าม เขายินดีครับ...
 ผมได้แนะนำตัวผมเองกับคุณจอร์น ให้กับสองสามีภรรยาว่า..
 ผมจะมาถ่ายรูปวิถีชีวิตชาวชนบท เพื่อที่จะเอาไปทำตำราเรียนถ่ายภาพ
 ผมได้ถามชื่อเสียงเรียงนาม และก็ได้รับคำตอบจากทางด้านผู้เป็นภรรยา...

ว่า...ให้ผมเรียกเธอว่าป้าบุญชูก็แล้วกัน..

เท่านั้นแหละ ผมกับจอร์นก็ดีใจกันแบบว่า...บ้านไกลเวลาน้อย
 ชักช้าไม่ได้แล้ว.....เราสองคนก็ไม่พูดพล่าทำเพลง
 งดอุปกรณขึ้นมาทำงานกันทันที
 แต่สิ่งที่ผมคาดไม่ถึงก็คือ...เบื้องหลังพืชนาแห่งนั้น
 เป็นภูเขาคินดระหงาน น่าเกรงขามมาก...
 เนี่ยแหละครับ ทำเลทองที่ผมหามานาน...
 ซึ่งผมไม่ได้สังเกตมาก่อนเลยนะครับว่า
 วิวดวงนั้นมันสวยแบบจับใจจริงๆ...
 เราเริ่มถ่ายกันจนป้าบุญชูทำนาจนเสร็จ

และผมก็สังเกตเห็นว่าคุณJohn ยิ้มแก้มปริเลยทีเดียวนะ 🤔 🤔

นั่นแสดงว่าเขาได้รูปตามเป้า 🤔

แต่สำหรับผม ได้เกินเป้าเสียอีกครับ... 🤔

เพราะผมถ่ายลิปซิง..ดากล้อง เสียเป็นส่วนมาก
 (ถ่ายเก็บบรรยากาศ การทำงานของ คุณJohn)
 จากนั้นเราก็เอารูปให้ป้าบุญชูกับสามีของป้าดู
 และก็ร่ำลากัน โดยให้สัญญาว่าจะกลับมาเยี่ยมป้าแกอีก
 พร้อมกับรูปสวยๆที่ถ่ายป้ากับสามีของป้าเอาไว้เพียบ...

เราสองคนเรียกว่าจะกระโดดร่อง เย้....เลยแหละครับ 🤔

เพราะเรียกว่าปิดบในวันนั้นอย่างคุ้มค่าจริงๆ

[Attached Images](#)

gomedphoto@yahoo.com

Last edited by go_med : 11-11-2004 at 11:23.

11-11-2004, 10:13

#17

Zantha
Member

Join Date: Nov 2004
Posts: 74

ขอบคุณครับ รอดติดตามอ่านครับ

11-11-2004, 10:29

#18

go_med
Senior Member

Join Date: Sep 2004
Location: กรุงเทพฯ
Posts: 789

การถ่ายรูปบุคคลแปลกหน้าตามท้องถนน

ผมเห็นผลงานบางส่วนที่ถ่ายในเมืองไทย
ที่คุณJohn ไปถ่ายพ่อค้าขายพวงมาลัย
คุณป้าคุณยายตามตลาดชาญเมือง
ชานาเลี้ยงควาย...(แล้วก็...อื่นๆ..อีก....)
คุณJohn บอกว่า เขาชอบถ่ายรูปคนมาก
“แต่เขาจะไม่ชอบแนวภาพ ที่ต้องคอยหลบๆซ่อนๆ
แล้วแอบถ่ายที่เปลว”
คุณJohn ชอบให้ตัวแบบมองกล้องของเขามากกว่า...
เพราะฉะนั้น คุณJohn ก็มักจะเข้าไปขอถ่ายรูปเอาดี้อ

เย็นวันนั้นคุณJohn ก็ได้รูปติดปลายนิ้วกับคุณตา
อายุ 80 ปีที่แข็งแรงสุดๆ คุณตาบอกว่า
คุณตามียาดี...โด๊ป..แล้วแข็งแรงสุด....
แต่ที่แน่ๆคุณตาฝากขายที่ด้วยแหละ.ครับ.
เพราะว่าคุณตาแก่แล้วทำนาไม่ไหว..
คุณJohn ถ่ายรูปคุณตา ทั้งรูปตะวันลับฟ้าทุ่งนา และก็คุณตา...
ผมก็ยื่นแอบดูเทคนิคอยู่ห่างๆ
สำหรับผมตอนนั้นมันไม่ไหวแล้วครับ
มมมมมอะไรๆ มันไม่ออกแล้วแหละครับ
หัวมันเริ่มตื้อๆไปหมด
เพราะไม่ได้นอนมาตั้งแต่เมื่อคืน
อาศัยว่าตื่นแต่ตอนอยากจะทำรูป
มาเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ ก็เลยฝันสังขาร
ขี้บรถอยู่ได้จนถึงเย็น

เวลาถ่ายรูปคนแปลกหน้า
ผมก็พลอยได้ประสบการณ์ไปกับ คุณJohn ด้วยเหมือนกัน
เพราะว่าผมก็จะเป็นคนทำหน้าที่เป็น หูด เจรจา...
คุณJohn เล่าให้ผมฟังว่า
เวลาที่เขาเดินตามถนน เมื่อเข้าไปขอถ่ายภาพคนทั่วไป
ถ้าเขาไม่ให้ถ่าย ก็จะไม่ตื้อ และไม่หงุดหงิดหรือเสียอารมณ์
เพราะทุกคนมีสิทธิ์ที่จะไม่เป็นแบบให้เขาถ่าย

แต่ที่สำคัญ คุณจอร์นจะถือเรื่องการให้เกียรติกับตัวแบบ

“ต้องพิจารณาตัวแบบก่อนว่าจะขอถ่ายได้หรือไม่
และต้องสร้างมิตรภาพให้ได้ในระยะสั้น”

...อันนี้ผมเดาเอานะครับ...

หรืออาจจะเป็นด้วยบุคลิกภาพที่ดีเช่น
รอยยิ้มบนใบหน้า
การแต่งตัวที่สุภาพสะอาด
อุปกรณ์ หรือชุดทำงานที่บ่งบอกว่าเป็นช่างภาพจริงๆ
หรือว่าความเป็นฝรั่ง หรือแม้แต่การพูดคุย..
ก็อาจจะเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการขอถ่ายรูปของเขา

แต่เรื่องการให้เกียรติ สำหรับตัวผมเอง
ผมก็ให้ความสำคัญเหมือนกัน
โดยเฉพาะงานนี้ ผมต้องเป็นสาม
คอยเจอร์จา กับผู้คนแปลกหน้า
เพื่อที่คุณJohn เขาจะได้ถ่ายรูปไปได้อย่างสะดวก
และตัวแบบก็ต้องเต็มใจ..

การเข้าหาคนไทย พุดกันง่ายครับ
แค่การอ่อนน้อม และ ยกย่อง ให้เกียรติ
และให้ความเคารพในความเป็นเขา
และเคารพในวิถีชีวิตที่เขาเป็นอยู่
ด้วยธรรมเนียมแบบไทยๆ
ด้วยการยกมือไหว้
ใบหน้ายิ้มแย้ม วาจาที่สุภาพไพเราะ
แค่นี้ ก็เป็นใบเบิกทาง
ได้เยอะแล้วครับ

ส่วน อุปกรณ์เสริม ความเป็นตากล้อง
เฟอร์นิเจอร์ต่างๆที่พกไปด้วย
ไม่ว่าจะเป็นกล้องหรืออุปกรณ์ต่างๆ
ก็ทำให้คนที่เขามีไมตรี ใจกว้างใจและ
ยินดีร่วมทำกิจกรรมกับเราได้อย่างไม่ยากเย็นนัก

แต่ก็ไม่แนเสมอไป... เพื่อใจเอาไว้บ้างก็ดีครับ... 🙄

Attached Images

Last edited by go_med : 11-11-2004 at 10:41.

11-11-2004, 11:00

#19

[go_med](#)
Senior Member

Join Date: Sep 2004
Location: กรุงเทพฯ
Posts: 789

อุปกรณ์ของโปรฯ

เรื่องนี้ต้องคุยกันยาวเลยหละครับ
เพราะผมไม่ค่อยชำนาญเท่าไรนักอาจจะดูมาผิดได้
"ต้องขอออกตัวเอาไว้ก่อนนะครับ"

เพราะว่า อุปกรณ์ มันไกลเกินฝันจริงๆ
กล้องที่คุณJohnใช้ หลักๆ
จะเป็นกล้องดิจิตอล แคนนอน 1D(เอสหรือเปล่าก็ไม่รู้ ผมลืมดูครับ)
ความละเอียดมันมากกว่าผมเยอะเลย เรียกได้ว่า สองเท่าของกล้อง

แคนนอน10D ของผมเยอะครับ

ภาพที่ถ่ายJohn ถ่ายเป็น RAW หมด
ไม่บีบอัดรูปเมื่อบันทึกข้อมูล
ภาพที่ได้รับรองคุณภาพสีคมชัดไม่เพี้ยน
แต่นั้นก็หมายความว่า **ถ่ายส่งเดชไม่ได้**
เดี่ยว Memory ไม่พอ
แต่ที่แน่ๆ ผมเห็นว่าJohn พกคอมแพ็คแฟลช แค่ไม่กี่ตัว

สิ่งที่เห็นความแตกต่างของการบันทึกภาพด้วยโหมด Raw
ประกอบกับการใช้เลนส์ดีๆ กล้องความละเอียดสูง
ภาพย้อนแสง มีการไล่โทนสีดีมากครับ
ไม่มีดไป ไม่สว่างไป คอนทราสต์มากๆ..รายละเอียดของภาพครบถ้วน
ผมเทียบกับกล้องและก็เลนส์ของผมนะครับ
กล้องผมความละเอียดน้อยกว่า
เลนส์ดีน้อยกว่า
บันทึกเป็นแค่ JPG ที่มีการบีบอัดมาก
ภาพผมเดียวกันแต่ภาพของJohn สีสันออกเป็นธรรมชาติ
นุ่มนวลมาก
ส่วนของผมมักจะออกจะมีดๆดำๆหรือไม่ก็สว่างไปครับ
ความเนียนของภาพมันต่างกันเยอะครับ...

เอาเป็นว่าข้ามประเด็นเรื่องของแพ่งเอาไว้ก่อน
มาพูดในแง่มุมที่ผมเห็นก็แล้วกันนะครับ
เลนส์ที่John ใช้
ส่วนมากจะเป็น 24-70 mm.L ถ้าไม่ผิดพลาดอะไรน่าจะเป็นอย่างนี้นะครับ
ถ่ายมุมกว้างได้ดีมากๆ และเมื่อถ่ายในระยะประชิดหรือ
ระยะซูมออกไปไกลหน่อยจนถึง 70 mm.
ซึ่งการถ่ายภาพในระยะดังกล่าว เป็นระยะที่ต้องใช้บ่อยมากครับ
การเปิดหน้ากล้องได้กว้างก็ทำให้ฉากหลังเบลอลงได้กำลังสวย
กำจัดความรกของฉากหลังเพื่อขับให้ตัวแบบเด่นได้ดีทีเดียว..

พูดง่ายๆ "ตัวเดี่ยว อยู่หมัด" เห็นคุณจอร์นใช้บ่อยมากๆ...
แทบจะไม่ต้องเปลี่ยนเลนส์ไปมาอย่างผมเลยแหละครับ...
ส่วนเลนส์เทเลโฟโต้ ที่มีระยะต่อจากเลนส์ตัวแรก
ก็คือ 70-200mm F2.8L ตัวสีขาวๆ ก็เห็นใช้ถ่าย ภาพบุคคลบ้าง เล็กน้อย
ซึ่งมักจะใช้ช่วงเน้นให้ฉากหลังเบลอมากๆ
ส่วนที่เห็นใช้บ่อยก็มักจะเป็น...
การถ่าย เน้นกิจกรรม หรือ อิริยาบถของคนที่กำลังทำงานอยู่
ในช่วงที่ไกลออกไปพอสมควร...
ส่วนเลนส์มุมกว้างมากๆ ... ผมแอบเห็น..
เลนส์ 16mm. ว่าก็มีใช้นะครับ แต่ไม่รู้ว่าปรับซูมได้ถึงระยะที่เท่าไร..
น่าจะเป็น 16-24 mm. ก็เห็นตอนที่คุณจอร์นเขาไปถ่ายสถาปัตยกรรม
ที่โอเปลาเฮาส์ ที่ซิดนีย์เห็นมุมโค้งๆ แล้วเข้าทำดีเหมือนกันครับ
สำหรับเรื่องเลนส์ ผมเห็นแค่สามตัวนี้จริงๆครับ... น่าจะครบแล้ว
แผ่นสะท้อนอันเล็กๆ ก็มีพกไปครับ
ฟิวเตอร์ครึ่งซึกก็ใช้
ขาตั้งกล้อง แบบว่า หนักมากๆๆ ครับคิดว่าไม่มีสิ้นไหวแน่ๆ...
ที่แน่ๆ หัวยึดกล้องเป็นแบบแกนหมุน3 แกนไม่ใช่หัวแบบหัวบอลครับ

สรุปสิ่งที่ได้จากการตามไปถ่ายรูปกับคุณJohn ก็คือ

ได้เห็นการเตรียมงาน

ได้เห็นวิธีการคิด

ได้เห็นแนวภาพ

ได้เห็นเทคนิค

ได้เห็นขั้นตอน

ได้เห็นการแก้ปัญหา

ได้เห็นอุปกรณ์

ได้เห็นความอดทน

ได้เห็นมิตรภาพระหว่าง...

คนแปลกหน้ากับคนแปลกหน้าในทุกๆที่ที่ไป

ได้เห็นน้ำใจจากพี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ

สิ่งที่ผมเขียนมายืดยาวทั้งหมดนี้
อาจจะไม่ถูกต้องเสมอไป
เป็นแค่แง่มุมที่ถ่ายทอดผ่านภาพและตัวอักษร
โดยตัวผมเป็นผู้ตีความเอาเองทั้งหมด
แต่ก็ยังคงหวังเอาไว้ว่า...
เรื่องราวต่างๆทั้งหมดนี้คงจะมีประโยชน์ต่อพี่ๆเพื่อนๆ..
..ไม่มากก็น้อย...
ด้วยความเคารพต่อแขกผู้มาเยือน คุณJohn Freeman
และนายแบบนางแบบทุกๆท่านที่ได้เอื้อเฟื้อ..ครับ

โกเมจ แจ้งกระมล

Attached Images

Last edited by go_med : 11-11-2004 at 22:45.

11-11-2004, 11:34

#20

[รักษัทะเล](#)

Join Date: Sep 2004
Location: กรุงเทพ

Senior Member

Posts: 499

แจ่มมากครับคุณโกเมจ.....ได้เห็นแนวความคิดการวางแผนการทำงาน....การเตรียมงานแล้วน่าชมเชยมากๆครับ

11-11-2004, 11:52

#21

Member

Join Date: Sep 2004

Posts: 91

ขอบคุณคุณโกเมจมากค่ะ ที่แบ่งปันเรื่องราวดี ๆ และ แง่คิดที่น่าสนใจให้เพื่อน ๆ ได้อ่านกัน

11-11-2004, 14:19

#22

swat
Member

Join Date: Sep 2004

Posts: 59

ความรู้ไม่มีขีดจำกัด แล้วแต่ผู้ที่รับ
คุณ Gomed เป็นผู้หนึ่งที่นำเสนอสิ่งดี ๆ พร้อมทั้งตัวอย่างที่ชัดเจน
ให้คนรักการถ่ายภาพให้ได้เปิดโลกทัศน์ตัวเองได้อย่างกว้างไกล
เยี่ยมมากครับ Gomed 🙏

11-11-2004, 16:50

#23

Ki-2how.com
Guest

Posts: n/a

Oh GREAT, very GREAT !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

11-11-2004, 17:17

#24

pucchio
Senior Member

Join Date: Oct 2004

Location: At the end of RJ11

Posts: 1,648

ดีมาก ๆ เลยครับ
นอกจากจะได้มุมมองจากช่างภาพระดับโลกแล้ว ยังได้ประสบการณ์ที่ต้องจำไปทั้งชีวิต

...หวังว่าสักวันจะได้มีโอกาสเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ แบบนี้บ้าง...

11-11-2004, 19:42

#25

Killer Queen
Senior Member

Join Date: Sep 2004

Location: ณ ถนนพระอาทิตย์

Posts: 434

ก่อนอื่น ก็ต้องขอขอบคุณ พี่ gomed พี่หมอ Lexus ป้ามิชชี RBJ Wondering
ที่แจ้งข่าวถึงการมาเยือนของช่างภาพมือโปร John Freeman.

และได้ให้หนูได้ติดสอยห้อยตามไปดูการทำงาน ถึง 1 วันเต็ม ๆ

สิ่งที่หนูได้สังเกตเห็น และได้ถามจาก John freeman อาจจะไม่แตกต่างจากพี่ gomed พุดซึกเล็กน้อย

1. การทำงานหน้างาน

John เป็นมืออาชีพค่ะ ทำงานแบบมืออาชีพจริง ๆ รู้ได้เลยว่า ภาพที่เขาได้ถ่ายไป จะต้องได้ใช้แน่ ๆ
John ทำหนังสือ และ ขาย stock ภาพ ให้กับ Agency ใหญ่ อย่าง Getty image (หลายคนคงเคยได้ยิน)
ภาพที่ John ถ่าย อาจจะไม่ใช่มุมมองที่หวือหวานัก

แต่ ภาพที่ John ถ่าย เป็นภาพที่ดูได้นาน มีความคลาสสิก

และ สามารถที่จะนำไปขายให้ Getty image

John บอกว่า Getty หาภาพที่สามารถ ขายแล้วขายอีก อยู่เสมอ

การขายภาพให้ Getty image แต่ละครั้ง John จะได้รับเปอร์เซนต์

เรื่องนี้ John เล่าให้ฟังว่าสิบกว่าปีก่อน (หนูเริ่มจะฟังไม่ค่อยออกแระ ภาษาเริ่มยาก)

เค้าได้ถ่ายภาพ ๆ หนึ่ง ที่อังกฤษ เป็นภาพใน Subway (ไม่ค่อยแน่ใจคะ ภาษาอังกฤษกิดหนูไม่แข็งแรง)

เป็นภาพที่มีคนเคลื่อนไหว แตรรถไฟนิ่ง (คงเหมือนกับอะไรที่เราเคยเห็นกัน)

แต่ภาพนี้ มันแทนความหมายได้หลายอย่าง

เช่น ช่วงเวลาเร่งรีบ หรือ นักธุรกิจที่ต้องแข่งขัน หรือ เกี่ยวกับธุรกิจ

John ได้บอกว่า ภาพนี้เขาสามารถขายมันเป็นสิบ ๆ ปีแล้ว

ซึ่งตอนที่หนูดูภาพของ John ผ่านจอ LCD ของ 1DS แล้ว

เป็นภาพที่สามารถนำไปใช้งานได้หลากหลายจริง ๆ

2. การงานด้านอื่น ๆ ของ John

John ไม่ได้ทำงานหนังสือ และ ถ่ายภาพให้กับ agency อย่างเดียว

John ยังรับงานทั่ว ๆ ไป เช่น ถ่ายภาพโรงแรม รีสอร์ท ต่าง ๆ อีกด้วย (John ออกหนังสือ Lighting for Interior)

สิ่งที่ John พุด ก็คือ การเข้าสู่ยุคกล้องดิจิตอล

มันทำให้การถ่ายภาพกว้างขวางขึ้น ท่านองว่า ใคร ๆ ก็ถ่ายได้

แล้วก็มาแก้ไขใน Photoshop เอา

ซึ่งมันทำให้หนทางช่างภาพอาชีพในทุกวันนี้ แคบลงมาก

บริษัทห้างร้านต่าง ๆ พวกนี้ใช้งานคนในออฟฟิศ ที่ถ่ายภาพพอได้

และนำภาพนั้นมาใช้ แทนที่จะจ้าง Pro อย่าง John

เค้าบอกว่าเป็นเรื่องของ cost saving

ตรงนี้ มันเหมือนสภาพที่หนูเจอตอนนี้เลยคะ

ส่วนหน้างานการถ่ายภาพของ John นั้น

เท่าที่หนูสังเกตเห็น

John มีพื้นฐานการถ่ายภาพจากฟิล์มที่ดีมาก วัดแสงแม่นยำ คอมโพสิชันตามมาตรฐาน

รูปของ John แทบจะไม่ต้องมาทำการ รีทัชเพิ่มเติมเลย
ภาพที่ได้จาก RAW file แสงจะพอดี เหมือนกับการถ่ายสไลด์ทุกอย่าง
ซึ่งก็แน่นะ ขนาดว่า ออกหนังสือ Lighting for interior ได้ คงจะแม่นเรื่องแสงเป็นอย่างมาก

ซึ่งตรงนี้ เป็นข้อได้เปรียบสำหรับคนที่เปลี่ยนจากถ่ายกล้องฟิล์มมาใช้กล้องดิจิตอล
เพราะ John ยังใช้ทำทุก ๆ อย่างเหมือนกับกล้องดิจิตอลเหมือนการถ่ายสไลด์
ซึ่งทำให้เค้าไม่ต้องถ่ายภาพक्रमเยอะมากมาย
ภาพส่วนใหญ่ของ John จะक्रम Action ของตัวแบบเอาไว้มากกว่า 🙌
ซึ่งก็แน่นอนว่า ถ้าक्रम action ย่อมจะมีภาพที่ดี ๆ ไว้ให้เลือกเยอะ
และ lighting ในภาพ ก็ต้องดีสุด ๆ แน่แน่นอน 🤔 🤔
เห็น น้าโกเมต บอกว่า ขนาดถ่ายภาพในแสงที่แตกต่างกันมาก
John ยังเลือกใช้ ฟิลเตอร์ กราตุเอทครึ่งซีก เพื่อลดแสงท้องฟ้า
แทนที่จะเอามาปรับแต่งใน Photoshop

3. อุปกรณ์ของ John นั้น มีดังนี้ (เท่าที่แอบ ซำเลียงทรัพย์มา) 🤔 🤔
กล้องดิจิตอล Canon 1DS
เลนส์ 16-35L 24-70L 70-200L 2xconverter
และ เลนส์ 24/3.5 TS-E ตัวนี้หนูเห็น John ใช้ตอนถ่ายเจดีย์ที่อยุธยา สำหรับปรับแก้ Perspective ต่าง ๆ
(ไม่ยอมใช้ Photoshop แก่เลย)

กล้องฟิล์ม มี Canon 1n 2 บอดี้ 1 สำหรับฟิล์มสไลด์ 1 สำหรับ ฟิล์มขาวดำ

ขาตั้งกล้อง Manfrotto 055 หัวแพนขนาดใหญ่ ดิระดับน้ำ (John เช็กระดับน้ำให้ตรงตั้งตรงที่สุดก่อนจะ
ถ่ายภาพ สถาปัตยกรรม ก่อนทุกครั้ง)

สุดท้าย ประสบการณ์ และ การพูดคุยกับ John ในวันนั้น
แม้ว่าหนูจะฟังรู้เรื่องบ้าง ไม่รู้เรื่องบ้าง
แต่ในเมื่อ John และ หนู รวมถึงใครหลาย ๆ คน มีภาษาสากลอีกหนึ่งภาษาที่สื่อกัน
คือ ภาษาของการถ่ายภาพ
แค่ได้ไปมอง ไปคุย ไปนั่งดู หนูก็ได้ความรู้หลายอย่าง
เอาไว้ปรับใช้ในการทำงานของหนูแล้วค่ะ 🙌 🙌

11-11-2004, 22:15

#26

kobee
Senior Member

Join Date: Sep 2004
Posts: 1,687

ขอปรึกษาว่าจะให้คุณภารโรงย้ายกระบู่ไปที่ห้อง digitalclass room ดีมั๊ยครับ??

กระบู่เยิ้มๆแบบนี้อยากให้อยู่ให้เห็นกันได้นานๆนะครับ
พีโกเมตว่ายังไงครับ??

11-11-2004, 22:21

#27

vasa
Senior Member

Join Date: Sep 2004
Location: almost near.. but far
Posts: 2,552

หะ หะ.. ป้าเป็นคนที่ได้ดูลงจอห์นน้อยที่สุด คยน้อยที่สุด (เพราะถ้าไม่มัวชักรถ ก็กิน หะ หะ ปากไม่ค้อยว่าง) และก็คงได้อะไรจากเขาน้อยที่สุด เพราะไม่ได้เดินตามเขา และเรื่องที่ชวนคุยก็มีแต่เรื่องสัพเพเหระ 🙄 แะจ้ง เรานี้

แต่หลังจากดูภาพของลงจอห์น แล้ว รู้สึกตัวเลยว่า เรื่องแสง เป็นสิ่งสำคัญในการทำให้อารมณ์ภาพสื่อออกมาได้อย่างเต็มที่ มุมภาพ ก็ส่วนหนึ่ง แต่ความเนียนของแสงในภาพนั้น จะทำให้ภาพธรรมดาๆ ออกมาดูมีราคา และดูตั้งใจ บอกไม่ถูก

ตอนนี้ก็เลยมานั่งคิดว่า เพราะ"เรา"ทำไม่ได้ หรือเพราะ"กล้อง" เราทำไม่ได้

จริงๆ แล้ว คงเป็นที่ประสพการณ์ด้วยนั้นแหละ

ขอบคุณโกเมจ สำหรับข้อคิดดีๆ และภาพสวยๆ (บางภาพสวยกว่าของโปรอีกงะ)

ว่า.. ลืมขอลายเซ็นต์เขาซะ

Last edited by vasa : 11-11-2004 at 22:27.

11-11-2004, 22:23

#28

วายร้ายตัวน้อย'
Senior Member

Join Date: Sep 2004
Location: ที่เนียแหละ
Posts: 493

อ่า กระทุ้เยียมเจงๆ เลยคับ อ่านแล้วก็ได้ความคิดตามปายด้วย

11-11-2004, 22:27

#29

พุทธา
Senior Member

Join Date: Sep 2004
Location: ทองหล่อ
Posts: 136

Quote:

Originally Posted by Killer Queen

ก่อนอื่น ก็ต้องขอขอบคุณ พี่ gomed พี่หมอ Lexus ป้ามิชชี RBJ Wondering 🙄🙄🙄
ที่แจ้งข่าวถึงการมาเยือนของช่างภาพมือโปร John Freeman.

และได้ให้หนูได้ติดสอยห้อยตามไปดูการทำงาน ถึง 1 วันเต็ม ๆ 😊👍

สิ่งที่หนูได้สังเกตเห็น และได้ถามจาก John freeman อาจจะแตกต่างจากพี่ gomed พุดซึกเล็ก น้อย

1. การทำงานหน้างาน 🤖 🤖

John เป็นมืออาชีพค่ะ ทำงานแบบมืออาชีพจริง ๆ รู้ได้เลยว่า ภาพที่เขาได้ถ่ายไป จะต้องได้ใช้แน่ ๆ

John ทำหนังสือ และ ขาย stock ภาพ ให้กับ Agency ใหญ่ อย่าง Getty image (หลายคนคงเคยได้ยิน)

ภาพที่ John ถ่าย อาจจะไม่ใช่มุมมองที่หวือหวานัก

แต่ ภาพที่ John ถ่าย เป็นภาพที่ดูได้นาน มีความคลาสสิก

และ สามารถที่จะนำไปขายให้ Getty image

John บอกว่า Getty หากภาพที่สามารถ ขายแล้วขายอีก อยู่เสมอ

การขายภาพให้ Getty image แต่ละครั้ง John จะได้รับเปอร์เซ็นต์

เรื่องนี้ John เล่าให้ฟังว่าสิบกว่าปีก่อน (หนูเริ่มจะฟังไม่ค่อยออกแระ ภาษาเริ่มยาก)

เค้าได้ถ่ายภาพ ๆ หนึ่ง ที่อังกฤษ เป็นภาพใน Subway (ไม่ค่อยแน่ใจคะ ภาษาอังกฤษคิดหนูไม่แข็งแรง)

เป็นภาพที่มีคนเคลื่อนไหว แต่รถไฟนิ่ง (คงเหมือนกับอะไรที่เราเคยเห็นกัน)

แต่ภาพนี้ มันแทนความหมายได้หลายอย่าง

เช่น ช่วงเวลาเร่งรีบ หรือ นักธุรกิจที่ต้องแข่งขัน หรือ เกี่ยวกับธุรกิจ

John ได้บอกว่า ภาพนี้เขาสามารถขายมันเป็นสิบ ๆ ปีแล้ว 😊👍 😊👍

ซึ่งตอนที่หนูดูภาพของ John ผ่านจอ LCD ของ 1DS แล้ว

เป็นภาพที่สามารถนำไปใช้งานได้หลากหลายจริง ๆ

2. การงานด้านอื่น ๆ ของ John

John ไม่ได้ทำงานหนังสือ และ ถ่ายภาพให้กับ agency อย่างเดียว

John ยังรับงานทั่ว ๆ ไป เช่น ถ่ายภาพโรงแรม รีสอร์ท ต่าง ๆ อีกด้วย (John ออกหนังสือ Lighting for Interior)

สิ่งที่ John พุด ก็คือ การเข้าสู่ยุคกล้องดิจิทัล

มันทำให้การถ่ายภาพกว้างขวางขึ้น ท่านองว่า ใคร ๆ ก็ถ่ายได้

แล้วก็มาแก้ไขใน Photoshop เอา

ซึ่งมันทำให้หนทางช่างภาพอาชีพในทุกวันนี้ แคบลงมาก

บริษัทห้างร้านต่าง ๆ พวกนี้ใช้งานคนในออฟฟิศ ที่ถ่ายภาพพอได้

และนำภาพนั้นมาใช้ แทนที่จะจ้าง Pro อย่าง John

เค้าบอกว่าเป็นเรื่องของ cost saving

ตรงนี้ มันเหมือนสภาพที่หนูเจอตอนนี้เลยคะ

ส่วนหน้างานการถ่ายภาพของ John นั้น

เท่าที่หนูสังเกตดู

John มีพื้นฐานการถ่ายภาพจากฟิล์มที่ดีมาก วัดแสงแม่นยำ คอมโพสิชันตามมาตรฐาน 🤖 🤖

รูปของ John แทบจะไม่ต้องมาทำการ รีทัชเพิ่มเติมเลย

ภาพที่ได้จาก RAW file แสงจะพอดี เหมือนกับการถ่ายสไลด์ทุกอย่าง

ซึ่งก็แน่นะ ขนาดว่า ออกหนังสือ Lighting for interior ได้ คงจะแม่นเรื่องแสงเป็นอย่างมาก

ซึ่งตรงนี้ เป็นข้อได้เปรียบสำหรับคนที่เปลี่ยนจากถ่ายกล้องฟิล์มมาใช้กล้องดิจิทัล

เพราะ John ยังใช้ทำทุก ๆ อย่างเหมือนกับกล้องดิจิทัลเหมือนการถ่ายสไลด์

ซึ่งทำให้เค้าไม่ต้องถ่ายภาพคร่อมเยอะมากมาย

ภาพส่วนใหญ่ของ John จะคร่อม Action ของตัวแบบเอาไว้มากกว่า 😊👍

ซึ่งก็แน่นอนว่า ถ้าคร่อม action ย่อมจะมีภาพที่ดี ๆ ไว้ให้เลือกเยอะ

และ lighting ในภาพ ก็ต้องดีสุด ๆ แน่นอน
เห็น น้ำโกเมด บอกว่า ขนาดถ่ายภาพในแสงที่แตกต่างกันมาก
John ยังเลือกใช้ ฟิลเตอร์ กราตุเอทครึ่งซีก เพื่อลดแสงท้องฟ้า
แทนที่จะเอามาปรับแต่งใน Photoshop

3. อุปกรณ์ของ John นั้น มีดังนี้ (เท่าที่แอบ ขำเลียงทรัพย์มา)
กล้องดิจิตอล Canon 1DS
เลนส์ 16-35L 24-70L 70-200L 2xconvertor
และ เลนส์ 24/3.5 TS-E ตัวนี้หนูเห็น John ใช้ตอนถ่ายเจดีย์ที่อยู่อยุธยา สำหรับปรับแก้ Perspective
ต่าง ๆ (ไม่ยอมใช้ Photoshop แก่เลย)

กล้องฟิล์ม มี Canon 1n 2 บอดี้ 1 สำหรับฟิล์มสไลด์ 1 สำหรับ ฟิล์มขาวดำ

ขาตั้งกล้อง Manfrotto 055 หัวแพนขนาดใหญ่ ดิตรงระดับน้ำ (John เช็กระดับน้ำให้ตรงตั้งตรงที่สุด
ก่อนจะถ่ายภาพ สถาปัตยกรรม ก่อนทุกครั้ง)

สุดท้าย ประสบการณ์ และ การพูดคุยกับ John ในวันนี้
แม้ว่าหนูจะฟังรู้เรื่องบ้าง ไม่รู้เรื่องบ้าง
แต่ในเมื่อ John และ หนู รวมถึงใครหลาย ๆ คน มีภาษาสากลอีกหนึ่งภาษาที่สื่อกัน
คือ ภาษาของการถ่ายภาพ
แค่นี้ได้ไปมอง ไปคุย ไปนั่งดู หนูก็ได้ความรู้หลายอย่าง
เอาไว้ปรับใช้ในหน้าที่การงานของหนูแล้วค่ะ

12-11-2004, 09:47

#30

salapao
Senior Member

Join Date: Oct 2004
Posts: 122

Page 2 of 4 < 1 2 3 4 >

<< [Previous Thread](#) | [Next Thread](#) >>

Posting Rules

You may post new threads
You may post replies
You may not post attachments
You may not edit your posts

vB code is On
Smilies are On
[IMG] code is On
HTML code is Off

Forum Jump

Digital Classroom

Go

All times are GMT +7. The time now is 10:22.

Contact Us - [The Royal Photographic Society of Thailand under The Royal Patronage of H.M. The King](#) -
[Archive](#) - [Top](#)

Powered by: vBulletin Version 3.0.3
Copyright ©2000 - 2005, Jelsoft Enterprises Ltd.

